

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 czerwca 1957 r.

w sprawie pokrywania niedoborów kasowych jednostek budżetowych.

Na podstawie § 68 ust. 5 i § 97 ust. 2 uchwały nr 325 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu Państwa (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-53, poz. 592 i Nr A-113, poz. 1477, z 1954 r. Nr A-32, poz. 464, Nr A-51, poz. 688 i Nr A-55, poz. 753) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Niedoborem kasowym w rozumieniu niniejszych przepisów jest różnica między rzeczywistym stanem gotówki na rachunku bankowym w kasie jednostki budżetowej lub u jej organów (poborców, inkasentów) a stanem rachunkowym, ustalonym na podstawie ksiąg i prawidłowych dowodów księgowych.

2. Nie jest niedoborem kasowym suma pobrana przez jednostkę budżetową na rzecz innej jednostki lub instytucji, a bezprawnie zużyta przez jednostkę inkasującą na własne potrzeby.

§ 2. 1. W razie ujawnienia niedoboru kasowego powinien być sporządzony protokół przez organ, który niedobór ujawnił.

2. Protokół ujawnienia niedoboru kasowego powinien zawierać określenie wysokości niedoboru, zwięzły opis czynności wykonanych w celu jego ustalenia, określenie okoliczności powstania niedoboru, wskazanie stwierdzonej lub domniemanej przyczyny jego powstania i — o ile to jest możliwe — osób odpowiedzialnych za niedobór.

3. Protokół powinien być przesłany właściwej jednostce nadrzędnej nad jednostką, w której niedobór ujawniono, ponadto właściwemu organowi finansowemu, mianowicie w od-

niesieniu do jednostek budżetu centralnego — Ministerstwu Finansów, w odniesieniu do jednostek budżetów terenowych — wydziałom finansowym prezydium właściwych rad narodowych. Protokół ujawnienia niedoboru kasowego w prezydium rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu, osiedla lub gromady powinien być przesłany wydziałowi finansowemu prezydium powiatowej rady narodowej.

4. O niedoborach kasowych powstałych wskutek popełnienia przestępstw organ, który niedobór ujawnił, obowiązany jest niezwłocznie powiadomić organ powołany do ścigania przestępstw, przesyłając mu protokół ujawnienia niedoboru.

§ 3. 1. Jeśli osoba odpowiedzialna za powstanie niedoboru kasowego jest znana, powinna ona go pokryć bezzwłocznie po jego ujawnieniu.

2. W razie niemożności natychmiastowego pokrycia niedoboru przez odpowiedzialną osobę, powinien on być bezzwłocznie pokryty ze środków właściwego budżetu. Właściwym budżetem jest budżet, którym objęta jest jednostka budżetowa, w której ujawniono niedobór kasowy.

3. Kredyt budżetowy na pokrycie niedoboru kasowego powinien być uzyskany w drodze zmian w budżecie, dokonanych w trybie przepisów o wykonywaniu budżetu.

§ 4. Niedobory kasowe podlegają pokryciu z rachunków wydatków budżetowych ze środków budżetowych, otwartych przez organ finansowy na wniosek głównego dysponenta kredytów budżetowych.

§ 5. Niedobory kasowe, podlegające pokryciu z budżetów miast nie stanowiących powiatów, osiedli i gromad, powinny być bezzwłocznie po ujawnieniu pokryte na podstawie dyspozycji prezydium rad narodowych tych miast, osiedli lub gromad. W razie niewydania przez właściwe prezydium bankowi dyspozycji w ciągu 7 dni od dnia ujawnienia niedoboru, dyspozycję pokrycia niedoboru z rachunku prezydium powinno wydać prezydium powiatowej rady narodowej.

§ 6. 1. Kwoty uzyskane w wyniku dochodzenia należności z tytułu niedoboru podlegają zaliczeniu na dochód tego budżetu, z którego nastąpiło pokrycie niedoboru.

2. W tym celu powinien być dokonany w księgowości dochodów budżetowych przypis należności z tego tytułu. Przy-

pis powinien być dokonany bez względu na ustalenie dłużnika odpowiedzialnego za niedobór.

§ 7. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 3 listopada 1953 r. w sprawie różnic kasowych powstałych przy wykonywaniu funkcji kasowych przez jednostki budżetowe (Monitor Polski Nr A-105, poz. 1415).

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że stosuje się ono również do niedoborów powstałych przed jego ogłoszeniem.

Minister Finansów: w z. J. Kołe